

Isteni élményeim----2006.12.20.

2006.dec.20. (Feri bácsi) Reggel felébredésem után elkezdtem imádkozni és abban az időben egy kicsit elkéseredett, vagyis inkább feszültebb voltam a kelleténél, mert az előtt néhány nappal adtam postára azokat az írásokat, amelyeket az égi segítőim által kaptam és könyv formájában az Ő kéréseikre tovább adtam, (35db-ot) azoknak, akiknek Ők ezt akarták. (A lélek öröme és szomorúsága c. könyv.) A lelkemben egy kis nyugtalanság, várakozás és egyéb érzések sorakoztak, amelyek egy kicsit elkészerítettek. Imám közben, melyben kértem Jézus Krisztust, hogy segítsen nekem ennek a tehernek az elviselésében, akkor egy hangot hallottam tisztán felismerhetően, a Feri bácsi volt az, (egy nagyon szeretetteljes földi tanítónk, aki 2004-ben átköltözött égi otthonába.) aki viccesen, örömmel azt mondta nekem, hogy „gyermekem ha te tudnád, hogy te mekkora buta vagy, hogy ahol örülni kellene te ott szomorkodsz.” Hát onnantól kezdve számomra a kánaán következett, továbbra semmiféle rossz érzéseim, nem voltak az azt követő napokban, csak örültem mindennek, akkora lelki erőt adott nekem az a mondata, hogy a későbbiekben ez segített tovább az utamon. Hálát adok az Istennek, hogy ezt meg adta nekem. Lejegyezve:2007.01.07.

2006.12.30. (tyúk és a tojás) Ez az élményem is hatalmas erőt adott a számomra, mert ebben is Isten a segítségemre sietett, hogy megvigasztaljon és erőt adjon a további munkáimhoz. Itt nem személy szerinti hangot hallottam, hanem, csak sugallat formájában. Ez is a könyvvel kapcsolatos eseményekre utalt. Bátorított a további munkáimhoz, a könyvek írásához. „ Az a gondolat jött, szó szerint, hogy a tyúk, amikor mindennap megtojja a tojást, nem foglalkozik azzal, hogy annak mi lesz a további sorsa, összetörik-e, vagy éppen süteményt sütnek belőle. Az ő feladata csak az, hogy mindennap megtegye azt, ami az ő feladata, mármint a tojja a tojást minden nap, ha értékeli azt neki, ha nem. Őneki ez a dolga és feladata. Nem vár sikereket és egyéb dicséreteket, csak végzi azt, amire az Isten teremtette őt.” Ez a segítség a számomra nagyon örömteli volt, rámutatott arra, hogy nekem sem kell azokkal foglalkoznom, hogy bármiféle kritika ér ne azzal törődjem, hanem végezzem a munkámat, írjam a könyveket. Ne foglalkoztasson az, hogy érdeklí-e az embereket az, amit a könyvben leírtam. Nekem csak addig tartott a feladatom, ameddig azt tovább nem adtam a kezemből. Azután már mindenki azt tesz vele, amit akar, mert az már az ő felelőssége a későbbiekben. Lejegyezve:2007.01.07.

2007.01.02. (kakas kukorékolás) Ez az élményem azután történt, hogy előző este egyik kedves közösségi testvérrel beszéltem telefonon, aki a könyvemmel kapcsolatosan fejtette ki a nem tetsző véleményét, valósággal, szinte számon kérve azt, hogy ezt én hogyan csináltam, mármint hogyan voltam én képes ilyenre, (és hogyan mertem ezt megtenni?) Mármint felelősségre vonással, hogy ezt a könyvet én írtam. Valóban a kezem fogta azt a tollat, amikor az kézírással történt, de nem én írtam, hanem az égi segítőim. Vannak akik, ezt egyáltalán nem hiszik el, hogy van ilyen, és erőszakosan csak engem vádolnak az írás tartalmával kapcsolatosan. Valószínű, hogy az ami benne leírva talált az ő részére, sértő volt, bizonyosan pontosan abban, amiben az emberi gyengeség az akarat amely nem engedte, hogy a lelke épüljön abból az írásból. „Azt a gondolatot kaptam az én Istenemtől, hogy az amikor valami nem tetszik az embernek, mint például a szomszédomban lévő baromfiudvar lakói. A kakasok kukorékolása, ha engem felháborít és nyugtalanságot idéz elő bennem, akkor az nem az én jó tulajdonságomat mutatja, hanem a bennem lévő rossz tulajdonságokat hozza felszínre bennem, mert az hogy kívül mi történik, az nem zavarhatja az én lelki békémet, csupán irányt mutatott a számomra, vagyis, az emberek részére, hogy semmilyen körülmények között nem felelős egy külső esemény az emberek lelki nyugalmaért és a lelki békéjükért. Itt ebben az esetben egyáltalán nem a körülmény az, amin el kell gondolkozni az embereknek, hanem a helyzethez való hozzáállás, az ami elszomorít bennünket és az égi tanítókat, aki végig veletek volt a földi életében. „ Ez, az amikor az emberek nem a saját lelkükkel foglalkoznak, hanem állandóan a másik emberben keresik a hibát. Pontosán az történt ebben az esetben, mintha nem te lettél volna, az aki ezt neki elküldte, hanem az Istenre mondaná mindazt, amit neked mond, akár ő, akár más. Ebben a helyzetben az emberek nagyon keményen tudnak fellépni egymás ellen pontosan azért, hogy ne tudják őket megkérdőjelezni sem. Mindig nagyon fontos az emberi magatartás megfigyelése, mert az mutatja meg az embert valóban. Sokszor csak nagyon nehezen lehet az emberi lelket elérni abban a reménységben, hogy neki tudjon egy másik embertestvére segíteni. Ebben az esetben az Isten megmutatta a számomra, hogy neked nem kell ezekkel az eseményekkel törődni, itt már zajlik a szétválasztás, mindenki maga dönti el, hogy akar-e változtatni az életén, vagy sem. Le kell előbb vagy utóbb tenni mindenkinek a voksát, hogy hova is tartozik. Az Isten mindig a segítségedre lesz a feladataidban, bízzál benne.